

סימן רי"ג

ביה

ינחמכם ה' מציון, ויברכם וישמחכם לשם
ולתהלה תהיו ה'ה בבוד התלמיד הגבד
הרב הגדול חרף זבקי הנגיד המפורא
כשית מריה עקיבא בלוי נ"י מכבד מקומו
בקי קראסנא יע"א

ע"ד אשר שאל אם ראוי לחי' לירד לפני
התיצה ציוס ט"ק לפקוקי דזמרה הנה
יס צ' טעמים לענין שאין האצלים יורדין לפני
התיצה צווייט ור"ח. א' מהם שהציא צד"ו
פע"ו מהא"ז ז"ל יען שהנחיתם נוחן. צלותן הימים
וכסאמר קדיש וטווי נפשיי כרסועי. וכתב שם
שאין לחוש לזה. והטעם שאין לחוש לזה או
נטוס שהקדיש אינו דווקא להליל וגם להעלות את
אלא גם להליל מנוכס וכו' וגם להעלות את
הנשמה וכמס"כ וע"כ ג"כ והוא מצרכי יוסף
צסם האר"י ז"ל וע"כ צביי פע"ו. או מנעם
פע"כ יידי ספיקא לא נפ"מ אולי צלמות לריכין
לכך מוכח הגלגול פע"כ ומי יודע אונס יס
טעם שני מה שאין יורדין האצלים לפני התיצה
צווייט ור"ח מנעם סבתה הנהרי"ל ז"ל והד"ו
צביי פע"ו מציא רק מקלט דצרו ח"ל השו'
כ"צ והדין עם הנהרי"ל שהורה שלא יבצור האצל
לפני התיצה צוקר צעת הלל" כי הקהל צמנחה
כמו צווייט ע"כ. וכן נסיק הד"ו שכן נוהגין
וקצט כן צדנ"א ק"י הכ"ל שאומרים קדיש אפי'
צצנה וי"ט אצל לא מתפללים והיינו בנהרי"ל
ז"ל דאילו לטעם הא"ז הכ"ל אין חילוק צין
אומרת קדיש צצין להתפלל לפני התיצה צתרוויי
סייך דנשוי נפשיי כרסועי אצל לטעם הנהרי"ל
ז"ל הכ"ל כיחא צצציל שהקהל צמנחה ע"כ אין
ראוי לצלל לירד לפני התיצה נסא"כ צלומרת
קדיש. ומינה מלשון הנהרי"ל דנקט "שלא יבצור
האצל לפני התיצה" ונשמע שאין חילוק צין
צעיקר התפילה וצין צפקד"ז כיון פע"כ לפני
התיצה ונעכ"ה כ"י ראה לפשוט מנ' שאין
מתפללים דנקט הנהרי"ל ז"ל ונשמע דולח צעיקר
התפלה וזה גרס לנע"כ צאשר שלא ראה צפנים
צהשו ונהרי"ל הכ"ל. וזהכ"ל כיחא דהנהרי"ל ז"ל
כתב צביי הכ"ל וכן נהגו להפטר צנציא ולטעם
הא"ז קשה דהלל גם צזה סייך דלא לצוויי
נפשיי כרסועי וע"כ דהנהרי"ל ז"ל נקט למנחה
קצוב כחשו הנהרי"ל ז"ל הכ"ל ככלענ"ד. ולכאוי
עוד ראוי ג"כ לנע"כ שהנהרי"ל ז"ל לא חשק
לחשק הא"ז הכ"ל דלא לצוויי נפשיי דלחותם
כרסועי ונע"כ צביי הכ"ל שנתפללים האצלים
צמולאי צצת לפי קאז חחרים הנשמות לגיהנם
וצהתפלה פודים אותם. אונס ראוי זי יס לדחותה
דדוקא לענין להתפלל צווייט לפי קאז נוחין
אותן הנשמות שהיו נשומי צצנות וי"ט צחי"הם
ורק מי שחללו צווייט הם גם אז בגיהנם
כמנחא צביי וזה צוסה גדולה קנחזיקים
אצותיהם כאילו חללו צצנות וי"ט דחמרי
עוצא אצל צאשר עניינים לא סייך חשק זה
דנשוי נפשיי כרסועי דאין אדם לדיק צארן
וכו' וצפרט כמ"ס לעיל קיט עוד טעמים שיהי'
על יי' לנשמה עי"ס. וצלמות הנשמה צפנים צכלצו
ק"י קי"ד יראה סכ' טעם זה לפדות רק על

הפלת מולש"ק ולא על הפטורה וקדיש וע"ס
וכמס"כ הצרכי הכ"ל. וחידוש צצטע"ל שם וזה
סליין נע"י והוא צתשו ח' לאר"ה אומר טעם
זה שלא לצוויי נפשיי כרסועי מנעמו ונעלם
מנונו לפי טעה שהדי"ו מציא כן מנ"ה הכ"ל
ועוד דקשה על טעם זה נע"כ לעיל מדצרי
הנהרי"ל ז"ל. אונס צצטע"ל שם ג"כ נסיק שאין
לצלל לירד לפני התיצה גם עד "שוכן עד"
צמקוס שאין המנחה כן. וצ"ה שכוונתי לדצרי
צהלכה אצל לא מנעמו. וכי אחי יעשה חת
זה איזה תיקון אחר כגון ללמוד צצצים צצ"ן
אם אפשר טעה קטנה עכ"פ ואם א"א צצצים
לגומרי עכ"פ צ' או ג' ילמדו יחד כמ"ס צנא"א
ק"י ס"ט קק"ד וע"ס צווייט וכתצתי צזה צעניתי
צמק"א. וקצו לו תורת פיו ולתיקון הכ"ל ירחמנו
הי"ט ויגדלוהו ויזכה קיתכצד ש"ס על ידו
צפרט צענין צצווייט ענחיו"ט כמדת הצדיקים
דצרי אר"כ הדוס"ת צלהצה.

ד"ק יורא גר"ו

סימן רי"ד

ביה

שובמ"ס לכבוד הרב הגדול חו"ב בשית
מריה מתתי בג"ל ראזענבליטה דומי"צ
דקי ק"י ט' מערעבעש יע"א.

אחדשד"ט וס"ת דנעכ"ה הנני צזה צמנען
דצרים להסיצ צצד"ש ע"ד אשר כ'
כי שם המנחה מימי קדם שלא לקטן את הס"ה צכלי
קודש ונכסף רק צווייט וציו"כ צכלצד אצל
צצצנות השנים כלל וכלל לא ועתה זה ימים
לא בצירים נגיד אחד נעסם הניח לו לכחוצ
ס"ה ונתן אותו לציהכ"ס הק' מנוטר צכלי קודש
על כסף וכצו קראו צו איזה צצנות זלח"ז
וצכל פעם ה"י הס"ה מנוטר וננקוט צלותם
כלי קודש של כסף ועמדו שם מנעלרים על
זה צלומרים קזה צצין מיו לנאשר ק"ת שאינם
מנוטרים צכלי קודש וגם שהמנחה שם שלא
לעטר הס"ת צכ"ק צאשר צצנות הסנה ככ"ל
[ות"ח אחד שם אומר קגס פה יס ק"ת מנוטר
צציק ויס שאינם מנוטרים הנה לפני איזה
שנים רצות לא ה"י פה שום כלי קודש רק נגיד
אחד ה"ל כ"ק וזה לא קלחם רק צווייט יצל
כצו כננה שנים קמולאים צכל צצת הס"ת
מנוטר צכ"ק נאים ומנחזרים ויס כננה כ"ק
הנוככים לכך) צצד"ש יורנו ה"י דרך זה אלך.
הנן צמק' הענית ספ"ד לא ה"י יו"ט לישראל
וכו' צצצן צבות ישראל יולאות וכו' ותנא עלה
וכו' וכל ישראל שוללים זמ"ז כדי שלא לצייס
את מי שאין לו. ועיין מנ' פקחים פ"א ע"צ
נעמא שלם וכו' קורפין אותו לפני הצירה מנע"י
המנחה ותנא צלו לנרפו לפני הצירה מנע"י
עלמן אין מניחים וא"ר יוסף מנ' הטעם כדי
שלא לצייס את מי שאין לו ע"כ מזה אנו רואים
דאפי' מנחה הקדש דלוי מנחזין על זה כדי
שלא לצייס את מי שאין לו ולכאוי צנוכס"כ
להפקיד עבד זה נוי מנחה דאפילו עיקר מנחה
ואחיהו הוי רק מדרצן ונכס"כ הידור מנחה
סנחזין